

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.288/9 2016. gada 30.septembris

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums.

Šajā numurā:

- Keipenes mazuļi saņem zaļo čiekuru
- Vingrosim visi
- Kad zaļā zālītē uzplaukst ziedi
- Vaivadi un tās iemītnieku stāsti
- Keipenietes dalās tomātu audzēšanas pieredzē
- Aktuāla informācija
- Apsveikumi, mirušie, līdzjūtības, sludinājumi

Arī Keipenes mazuļi tiek pie zaļajiem čiekuriem

Šogad augustā notikušajos Ogres pilsētas svētkos aizsākusies jauna tradīcija – jaundzimušo sveikšana ar zaļiem spēļu čiekuriem. Čiekuri darināti no apdrukāta auduma un pildīti ar griķu sēnalām. Šo neparasto un interesanto čiekuru – priedes bērnu - darinātāja ir māksliniece meņģeliete Inga Gailīte. Savukārt spēlmantiņas – zaļā čiekura - idejas autori ir Linda un Artūrs Manguļi.

Zaļais spēļu čiekurs šogad tika pasniegts Ogres novadā dzīvojošajiem mazuļiem, kuri dzimuši laika posmā no 2015.gada 1.augusta līdz 2016.gada 1.augustam. Keipenes pagastā dzīvo 9 mazuļi, kuri dzimuši šajā laika posmā, - Gustavs, Elza, Justs, Bruno, Jasmīna, Melisa, Rojs, Kristofers un Arvis. Visi šie deviņi

bērniņi kopā ar vecākiem 7.septembrī bija uzaicināti ierasties Keipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” aktu zālē uz zaļā spēļu čiekura saņemšanu. Zaļo čiekuru Keipenes mazuļiem un rozēs viņu māmiņām pasniedza Ogres novada pašvaldības Domes priekšsēdētājs Artūrs Manguļis. Savukārt Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis jaundzimušo māmiņas sveica ar sauleskrāsas mārtiņprozi un pildspalvu un nozīmīti ar Keipenes pagasta ģerboni.

Uz spēlmantiņas saņemšanu bija ieradušies tikai trīs Keipenes mazuļi ar vienu vai abiem vecākiem. Taču pie spēlmantiņas - zaļā čiekura - tika arī pārējie seši jaundzimušie – par to parūpējās pagasta pārvalde. **B.Mietule**

Ogres novada pašvaldības Domes priekšsēdētājs Artūrs Manguļis sirsnīgi sveic mazos keipeniešus un viņu vecākus

Mazulis Justs ar māmiņu Aļonu un tēti Uģi

Gustavs mīļās mammas Daigas klēpī jūtas labi

Mazā Elziņa ar māmiņu Lauru

Vingrosim visi, kas var!

2016.gada 24.februārī Ogres novada pašvaldības aģentūras «Ogres namsaimnieks» paspārnē esošajā struktūrvienībā «Neptūns» sāka darboties jauna veselības veicināšanas komanda – O-Veselība.

O-Veselības veicināšanas komanda Ogres novadā sniedz konsultācijas, seminārus un lekcijās izglīto to novada iedzīvotājus par veselīgu dzīvesveidu, palīdz atīstīt personiskās iemaņas un izprast sava prāta un ķermeņa vienotību, kā arī iesaista sportiskās aktivitātēs, veicinot veselīgu dzīvesveidu.

Tā š.g. 26.aprīlī ķeipenieši varēja piedalīties O-veselības nodarbībā „Iepazīsti sevi un esi vesels”, kas notika Ķeipenes tautas namā.

Ķeipenes senioriem O-veselības veicināšanas komandas projekta ietvaros bija iespēja š.g. 6.jūlijā sertificētas instruktore Ilzes vadībā apgūt pareizu nūjošanas tehniku un kopā ar viņu panūjot.

O-veselība tagad, rudenī, sākot no 14.septembra, aicināja un aicina vēl joprojām Ķeipenes iedzīvotājus uz 12 bezmaksas vingrošanas nodarbībām, kas notiek katru trešdienu. Pirmās trīs nodarbības jau aizvadītas, taču priekš vēl deviņas. Tāpēc, ķeipenieši, esiet aktīvi un nāciet vingrot! Vingrošanas nodarbība senioriem trešdie-

Ķeipenes seniores kā vienmēr aktīvas, enerģiskas un gatavas arī vingrot, kas nav nemaz tik viegli. Bet – smaidiet, un labi būs, vingrojiet – un arī labi būs!

nās notiek plkst.15.30 Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” zālē, pārējiem pagasta iedzīvotājiem plkst. 18.30 Ķeipenes tautas namā. Nodarbības ilgums 45 minūtes, tās vada trenere Judīte Stāvus.

Seniores ir mazliet neaktīvākas vingrošanas nodarbību apmeklētājas nekā otra grupa – uz 28.septembra nodarbību bija ieradušās 8 seniores, savukārt nodarbību

plkst.18.30 apmeklēja vismaz 15 ķeipeniešas. Kā redzat – vīrieši par veselību nerūpējas, jo ne vienā, ne otrā vingrotāju grupā nemanījām vīriešu kārtas pārstāvjus.

Jāatzīst, ka nodarbībās viegli nav – sviedri līst, ne visi vingrojumi padodas ideāli, bet pēc tam ir patīkama viegluma sajūta. Šīs sajūtas un arī savas veselības dēļ ir vērts censties, jo tikai vesels un mundrs cilvēks var justies labi un laimīgs. **B.Mietule**

Par magonēm starp kartupeļiem

Pirmdien, 19.septembrī, ejot no darba pusdienās, pie Ķeipenes tautas nama mani sagaidīja negaidīts patīkams pārsteigums – krāsaina rudens ziedu parāde zālājā pie Akas ielas. Apstājos un nopriecājos par šo rudens zālītē uzdziedējušo skaistumu, un devos tālāk savās ikdienas gaitās, pozitīvu emociju uzlādēta. Skaistais vienmēr dod mūsu ikdienai krāsainību un iedez prieka dzirkstis.

Vēlāk uzzināju, kas bija nezināmie rūķīši – šī skaistuma radītāji. Paldies Ķeipenes pensionāru biedrības „Avotkreses” biedrenēm **Dainai Zemelei, Dzidrai Graudiņai, Mārītei Ozoliņai, Skaidrītei Sarkalnei, Astrīdai Zepai, Jānim Bartkevičam** un Ķeipenes pagasta pārvaldes daiļdārzniecei **Marutai Grīnbergai** par skaistajām ziedu un dārzu kompozīcijām, kas ilgāk nekā nedēļas garumā priecēja un turpina priecēt ķeipeniešu skatienu un dvēseles!

Zinu, ka atradīsies kāds vai kāda, kas uz soliņa pie mājas sēžot, nevis priecāsies par šīm ziedu kompozīcijām, bet drīzāk nories darītājus par šo labo darbu, sakot, kam tos ziedus tur vajadzēja izlikt, tikai velta laika tērēšana, tikai izrādīšanās. Šādā

veidā šie vienmēr neapmierinātie un citus noniecinošie cilvēki varbūt izlej žultī par savu neizdevušos dzīvi, kurā gan nevienu citu nevar vainot kā tikai sevi, par to, ka viņi vairs neko nevar vai negrib, savu skaudību.

Latvieša dvēselei vienmēr ir bijis vajadzīgs skaistums - dabas, ziedu, attiecību, miesas un gara, dzīves.

Par mūsu alkām pēc skaistuma šis skaistais O.Vācieša dzejolis:
Kam ir vajadzīgs, lai kartupeļos aizdegto debesu un liesmu sīkās skrandaņas, kuras, kartupeļus lasot, samīdīs, kuras, kartupeļus lasot, atkal iesēšies?

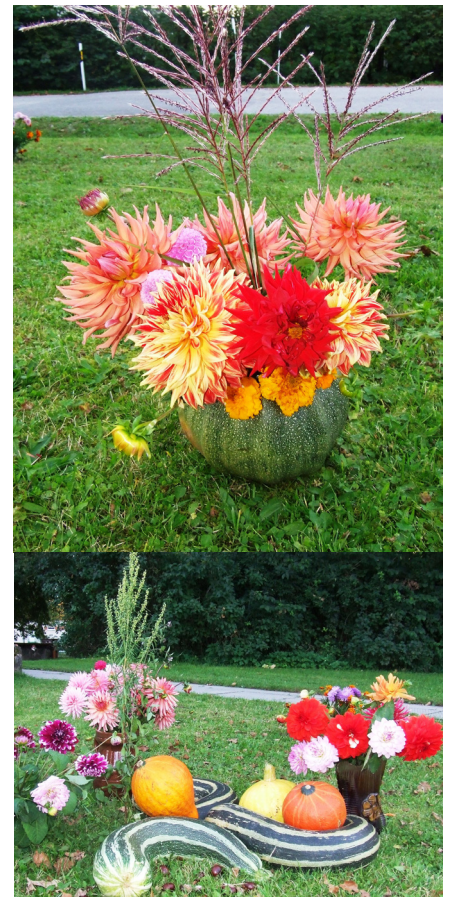
*Un es saprotu, ka esmu muļķis palicis,-
Vai tad par ko labu, ir kas jājautā,
Vai tad par ko labu ir kas jātirdī,
vai tad vārdiem jābūt tur, kur jāklusē?*

*Tāpēc mīlestība ir starp cilvēkiem
Tāpēc sēj starp kartupeļiem magones*

Sēsīm magones, labus vārdus, mīlestību, prieku, labestību, labvēlīgu attieksmi pret citiem, un pasaule paliks skaistāka un laimīga un tādi jutīsies arī mēs!

Vēlreiz paldies skaistuma sējējām!

B.Mietule

Vecās ēkas ir iedvesmotas. Arī Vaivadi.

1992.gada 10.februāra laikrakstā „Diena” bija ievietots šāds sludinājums: Ķeipenes pagasta valde pasludina par bezsaimnieka mājām Lielās Naglas, Skubinās (tā tekstā), Kaltes, Vaivadi, Kalnāji, Avoti, Rājumi, Ķirši, Ķevieši, Vīksniņas, Jurīši, Straumēm (tā tekstā), Ģedurti. Šīs mājas kādreizējā paju sabiedrība „Ķeipene” likvidējoties nodeva Ķeipenes pagasta valdei. Lielākā daļa no šīm mājām vēlāk tika atdodas to likumīgajiem mantiniekiem, kas pierādīja savas īpašuma tiesības uz šīm mājām.

Tikai pāris mājas no minētajām palika toreizējās Ķeipenes pagasta padomes īpašumā – *Lielās Naglas, Vaivadi, Kalnāji, Avoti, Ķirši* (2008.gadā tika pārdota izolē), *Ķevieši, Ģedurti*. Savu pircēju vēl joprojām gaida *Avoti* un *Naglas* – jau ir notikušas šo māju publiskās izsoles, diemžēl bez rezultātiem.

Kas ir noticis ar šīm lauku mājām gandrīz ceturtdaļgadsimta laikā (no 1992. gada), kā dzīvo šo māju īrnieki, par ko domā, ar ko ir neapmierināti – par to devos uzzināt kādā saulainā septembra dienā.

Vienmēr esmu uzsvērusi, ka Ķeipenes pagasts – tas nav tikai ciema centrs ar daudzdzīvokļu dzīvojamajām mājām un Līvānu tipa individuālajām mājām, kurās dzīvo gandrīz puse no pagasta iedzīvotājiem. Ķeipenes pagasts ir arī Ķeipenes plašie lauki un meži ārpus ciema robežām un tradicionālās latviešu lauku viensētas. Daža kādreizējā lauku viensēta gan ir brīnumainā kārtā pārtapusi par daudzdzīvokļu māju. Tā tas ir arī ar *Vaivadiem*, uz kuriem devos, lai tiktos un parunātos ar mājas iedzīvotājiem.

Vaivadi šobrīd ir sešu dzīvokļu māja, kurā mitinās četras ģimenes. Mājas uzskaites kartītē kā mājas celšanas gads norādīts 1926. Viens no mājā dzīvojošajiem īrniekiem gan domā, ka mājai ir pāri 100 gadu un ka mājas mūžs jau tuvojas norietam – māja esot sastīpota, savilkta kopā, lai tā vēl kaut cik turētos kopā. Un vēl – mājas īrnieki domā, ka māja kādreiz esot piederējusi vācu tautības cilvēkiem, kuri pirms 2.pasaules kara repatriējušies uz Vāciju.

Varbūt šajos apgalvojumos ir arī kāds patiesības grauds. 1939.gada novembra „Valdības Vēstneša” numuros publicētajos personu sarakstos, kuras saskaņā ar 1939. gada līgumu par vācu tautības Latvijas pilsoņu repatriāciju, atlaistas no Latvijas pavalstniecības, ir arī Hildegard Ekerts, dzim.1909.g.5.aug. Besarābijā un viņas dēls Ernsts Ilmars Artūrs, dzim.1936.g. 28.jūn. Kazdangas pag., dzīvo Ķeipenes pagasta *Vaivados*, kā arī kāds Džons Švens, dzim.1886.g. 6.sept. Ikšķilē, kurš

Vaivados pirms 2.Pasaules kara dzīvojuši cilvēki ar nelatviskiem vārdiem, uzvārdiem - Džons Švens, Hildegard Ekert, Pēteris (visticamāk - Pjotrs) Usovs. Padomju gados *Vaivados* iedzīvotāji bieži mainījušies. Tas bija laiks, kad, kā dziedāja dziesmā, cilvēka adrese nebija ne māja, ne iela, bet - “мой адрес Советский Союз”. Staņeviči, Vargas, Prošini, Jermakovi, Boikovi, Ļebedevi, Žuravļovi, Mokilīni, Verotņikovi, Davičigaite - visus šos uzvārdus var izlasīt *Vaivadu* mājasgrāmatā. Tagad *Vaivados* mitinās 4 ģimenes - kopā astoņi cilvēki.

arī dzīvo Ķeipenes pag. *Vaivados*.

Dzelzceļu pārvalde pat bija spiesta iekļaut sarakstā un pārdot publiskā izsolē, kas notika 1940. 4.decembrī, Ķeipenes dzelzceļa stacijā Džona Švena neizņemto, viņam no Mangaļu stacijas 15.02.1940. izsūtīto džutas maisu, kas svēris 1 kg. Vēsture klusē par to, kāpēc Džons Švens neieradās pakaļ viņam nosūtītajam maisam.

Ķeipenes pagasta *Vaivadi* bijusi pēdējā dzīvesvieta 1942.gadā mirušajam Pēterim Usovam, dzim.1894.g.28.jūl. Krievijā, Rezaņas gubernā, uz kura mantojumu caur „Rīkojumu Vēstnesi” tiek aicināti pieteikties visi mantinieki.

Kā redzat – diezgan eksotiski uzvārdi. Pārlapojot *Vaivadu* mājasgrāmatu, saskaitīju, ka no 1959.gada līdz šodienai īsāku vai garāku laika brīdi mājā nodzīvojuši 79 cilvēki – daudzi ar slāviskiem uzvārdiem, piedevām uzlavējušies mājā īsu brīdi.

Kas tagad *Vaivados* sauc par savām mājām?

Daina. – *Vaivados* dzīvoju 22.gadu. Diez cik laba dzīvošana te nav – māja veca, istabās listītes atlīmējušās, žurkas, peles nāk iekšā. Bez žurku zālēm neiztikt, bet tās dārgas. Vienreiz guļu naktī un jūtu, ka žurka uzlien ar savām kājiņām man uz sejas un vaigam pieskaras asie nadziņi. Brrr!

Mājai vajag kapitālu remontu – logi ir

satrupējuši, nevar atvērt, viss brūk kopā. Īri es maksāju 3 euro un 5 centi mēnesī. Laikam jau ar tādu naudu remontam nepietiek. Par pagastu es neko sliktu nevaru teikt. Kad pazvanu Aivaram Kalniņam, viņš atbrauc un vienmēr izpalīdz. Nesen atveda mūsu kopīgajai akai jaunu spaini. Prieks!

Aka mums kopēja, bet mazmājiņas gan katram sava. Piecas būdiņas. Vienu pašlaik pārdod, jo tā īpašniece aizgāja

Daina ar savu uzticamo draugu Argo

Turpinājums no 3.lpp.

aizsaulē. Par 30 euro. Varbūt kāds ķeipenietis grib nopirkt? Bet kas tad to pirks! (Un Daina skaļi iesmejas.)

Katram arī savs malkas šķūnītis. Mans tāds švaks, knapi turas. Ne dārziņa, ne siltumnīcas mums nav nevienam. Nav jēgas ar tiem ņemties. No kaimiņiem visu nopērkam – gaļu, kartupeļus, pienu, piena produktus.

Alkoholu vairs nelietoju.

Varu godīgi atzīties – mēs ar Andri agrāk dzērām kā tādi cūkas. Tagad man alkoholiķi pat riebjas! Kādreiz pa kādai moka glāzītei iedzert – to jā, jo man moka garšo.

Labāk izvāru zapti, uzcepu garšīgu keksu – redz, kur man ir laba recepte, parunājos ar sunīti Argo, ko man dēls Aigars atveda no patversmes. Manam sunītim ir pat sava gultiņa un sava sedziņa. (Un Daina atkal sulīgi smejas.)

Draudzīgi kaimiņi? Te draudzīgu kaimiņu nav – katrs par sevi, durvis visiem aizslēgtas, kaimiņiene greizsirdīga.

Puķu dobes arī nevienam pie mājas nav. Tikai es gar pašu mājas sienu iesēju kliņģerītes. Smukumam.

Tā dzīvojam – ne labi, ne slikti. –

Roberts. – *Vaivados* dzīvoju no 1972. gada. Nedzīvoju te viens – dzīvoju kopā ar Stefāniju mājas 2. stāvā. Kaimiņi gan ir daudzi mainījušies, tagad dzīvojam *Vaivados* četras ģimenes. Ar kaimiņiem var sadzīvot, konfliktu nav, bet kopīgu svētku arī nav.

Pierasts te dzīvot. Ar visu esmu mierā – kā ir, tā ir. Ir labi. –

Stefānija. – Es jau vairākus gadus pārsvarā guļu uz gultas, jo man grūti staigāt. Labi, ka pagasts ielika jaunu logu, ko var ērti atvērt un istabu izvēdināt. Tikai man nepatīk tas, ko es redzu pa logu, – kaimiņiene savu čuru spaini izlej uz ogu krūmiņiem. Saka – augšot lielākas ogas. Vai tā var gēlaķ? Nevar! Tie nemaz nav viņas krūmi, tos Makrakovi iestādīja.

Nav veselības, nav spēka. Dažreiz domāju, ja man būtu etiķa esence, iedzertu un cauri.

Kaut arī man bieži ir slikti, matus gan ar dzīvesbiedra palīdzību nokrāsoju. Nevar gulēt ar nekrāsotiem matiem.

Sociālā darbiniece Ramona ir horošaja – atbrauc pie manis, izrunājas, palīdz, nokārtoja man aprūpēšanu.

Ja man būtu veselība... bet nav, un tad nav labi, nav prieka. –

Arvids. – Ilgus gadus nodzīvoju Ķeipenes centra daudzdzīvokļu mājā. Tagad dzīvoju

Roberts Vaivados dzīvo jau 44 gadus, un ar visu ir apmierināts

te – laikam no 2004.gada. Te mierīgāk, vienīgi pietrūkst labierīcību, kas bija centra dzīvoklī. Bet pie visa jau pierod, un ir labi. Vairāk mani uztrauc, ka nav veselības, sāp mugura. Gribētos vēl kaut ko darīt, bet nekā. Plīti gan pats sev uzmūrēju, jo vecā bija galīgi beigta. Taču cenšos kustēt, staigāt. Kad sāp, atguļos un pagaidu, kad sāpe pāries.

Kā ir, tā ir – no gaušanās labāk nepaliek. Tāpat nav ko zāgēt valdību, jādzīvo savu iespēju robežās.

Arī ar kaimiņiem ir jāsadzīvo, ne ar vienu nav jākaro un kaut kas jādala. Ja varu kaimiņiem kaut kādā veidā palīdzēt, tad palīdzu.

Kā īrnieks no izīrētāja daudz ko negaidu, jo īres maksa nav liela. Gaidu vienīgi to, lai līdz galam salabo skursteni. Priecājos, ka māja vēl turas un man ir, kur dzīvot. –

Tādas bija manas sarunas ar Vaivadu mājas iedzīvotājiem, kuri piekrita ar mani parunāties. Sarunas ne par mākslu un dzeju, un ne par kartupeļu ražu, bet par to dzīvi, kādu viņi dzīvo. Un tā nav ne labāka, ne sliktāka, kā citu dzīve. Tā ir viņu dzīve – ar saviem priekiem, ar savām bēdām, ar savām kaislībām, un nevajag to piemērot savai.

Bet Vaivadi, kas no lielā ceļa puses izskatās diezgan solīdi, stāvot uzkalniņā sarkanīgu ābolu rotātu ābeļu un ozolu ielenkumā, skatoties no otras puses, arī saulainā septembra dienā tomēr atstāj pelēcīgu iespaidu. Varbūt zaļā vasaras dienā, kad lielais dadzis mājas pagalmā bija zaļš un krāsainos ziedos un tagad garās un pāraugušās ugunspuķes priedēja ar rozīgi violetu liesmu, viss izskatījās citādāk?

Lai nu kā – „vecās ēkas ir iedvesmotas./ Vecās ēkas – no laimes un grēka/ Un no mātes siltuma dotas.” /I.Ziedonis/ Arī Vaivadi.

Nākamajā mēnesī cerot parunāties ar citiem ķeipeniešiem – B.Mietule

-Nofotografējiet vien mani, lai tie ķeipenieši, kas mani pazīst, redz, ka esmu dzīvs un pie veselības! - tā Arvids.

Garas ugunspuķes saaugušas gandrīz pašā pagalmā. Kas gan tās nopļaus, ja gandrīz visi mājas iemītnieki ir veci un slimi?

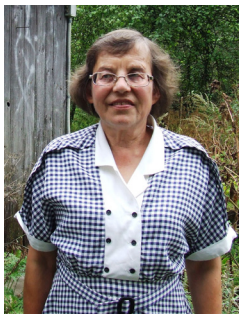
Vaivadu aka ar visu jauno spaini

Par dārza dīvām – tomātiem - un to audzētājiem

Katru gadu, tuvojoties rudenim, pie mums atnāk ciemos bijusī kolēģe Maija Kalniņa, atnesot ciemkukulī pašas audzētos tomātus. Ik rudenī Maijas groziņā ir citas šķirnes tomāti, un tie parasti ir neparastu šķirņu tomāti. Šogad Maijas groziņā bija brūngani sarkans tomāts ar tumši zaļām svītriņām *Svītrainā šokolāde*, daudzkrāsains tomāts *Tumšā galaktika*, kura krāsainība veidojas no dažādu krāsu pārejām – brūngani violeta krāsa saplūst ar tumši sarkanu un pa starpu gaiši zeltainas krāsu lāsītes kā zvaigznītes pie debesīm, un divkrāsu tomāts *Bicolor*.

Kādā grāmatā tomāti, ko mēs dēvējam par dārzeni, bet kas patiesībā ir ogas, nodēvēti par dārza dīvām, jo tie neaug paši par sevi un tikai rūpīgi aprūpēti un čakli kopti dod bagātu ražu.

Kāpēc Maija izvēlas audzēt šīs kaprīzās dārza dīvas un piedevām arī netradicionālos tomātus, kas droši vien ir vēl kaprīzāki nekā tradicionālie, un par viņas pieredzi tomātu audzēšanā – intervijā ar **Maiju Kalniņu**.

Maija Kalniņa

Cik liela ir tava pieredze tomātu audzēšanā?

- Tomātus audzēju jau sen – apmēram gadus 7, ja ne vairāk. Pieredze ir, bet katrs gads nes ko jaunu, jo tomāts jūtas tā, kā to ietekmē laika apstākļi.-

Kāpēc tu izvēlies audzēt neparastus tomātus? Kas ir noteicošais tavā izvēlē – forma, krāsa, garša?

- Es gribu iebilst pret apgalvojumu, ka es audzēju neparastus tomātus. Tomāts ir tomāts, tikai, pateicoties selekcionāru darbam, atsevišķi tomāti ir ieguvuši interesantāku izskatu, formu, garšas nianses.

Izvēloties tomātu šķirnes, es ņemu vērā uzzināto par šķirni gan to redzot, gan izlasot dažādās publikācijās audzētāju atsauksmes. Manas izvēles pirmais princips ir, lai auglis būtu gaļīgs. Garšas jautājums ir diskutējams, jo katra cilvēka

gaume ir atšķirīga. Protams, arī izskatam ir nozīme. -

Kur tu ņem savdabīgo tomātu stādus vai sēklas?

- Selekcijas šķirnes tomātu sēklas nevar nopirkt veikalā. Es šīs tomātu sēklas iegādājos Dabas muzejā rīkotajā ik rudens izstādē. Sēklas var pasūtīt arī pie konkrēta audzētāja. Stādus audzēju pati. Mans tomātu gads sākas marta beigās, beidzas oktobra sākumā.-

Vai ir kāda savdabīgo tomātu šķirne, kuru tu varētu ieteikt arī citiem tomātu audzētājiem?

- Kuru šķirni es ieteiktu citiem? Garšas ziņā tas varētu būt „Stars”, tikko no gatavojies „Kivi”, „Bicolor”. -

Par tomātu šķirni Svītrainā šokolāde, kuras stādi sasniedzot pat 1,7 m augstumu, internetā izlasīju kāda tomātu audzētāja komentāru, ka šī šķirne ir ne visai ražīga un tomāti ir kroplīgas formas. Ko tu vari par šo šķirni teikt no savas pieredzes?

- „Svītraino šokolādi” audzēju jau divus gadus. Lieliski tomāti! Visi tomāti lieli, pirmie pat ļoti lieli, garšīgi, pietiekami ražīga šķirne. Protams, šo šķirni nekad neaudzēs komercražotājs – nebūs viņa vajadzībām atbilstoša tomātu biruma.-

Kāda šogad bija tomātu raža un kā tu to esi patērējusi – vairāk svaigā veidā vai saliekot burciņās?

- Neskatoties uz šīs vasaras laika kaprīzēm, tomātu raža bija laba. Tomātus galvenokārt patērēju svaigus. -

Tavs iecienītākais ēdiens ar tomātiem.

- Vislabāk man garšo klasika: tomāti ar krējumu un bagātīgu zaļumu piedevu, tai skaitā ar obligāto tomātu sabiedroto baziliku. Tomāts der visur: sautējumos, mērcēs, supās. Uz ātro: dažādu šķirņu skaisti sagriezti tomāti un līdzās sieru plate + labs vīns. Prieks garšas kārpiņām un acīm.-

Varbūt tev ir savi knifiņi tomātu audzēšanā, ar kuriem esi gatava padalīties ar citiem?

- Runājot par tomātu audzēšanas knifiņiem, tos tomāts pasaka priekšā pats. Taču arī audzētājam jābūt kaut minimālām zināšanām par šī auga īpašībām un audzēšanu. -

Un nobeigumā – tava slava dziesma tomātam...

Divkrāsu tomāts *Bicolor* un tomāts *Tumšā galaktika* - Maijas izloloti

Svītrainā šokolāde (lielākais) un *Tumšā galaktika* - arī no Maijas siltumnīcas

- Tomāts ir kā niķīgs puišelis, kuru audzinot vajadzīga stingra mammas (audzētāja) roka un vēriņa acs, lai tas izaugtu par nopietnu vīru. Ja nopietni - šīs ogas sastāvā ir ļoti daudz veselībai nepieciešamu vielu, kas cīnās pat ar vēzi izraisošām šūnām.

Informāciju par tomātiem meklējiet rakstos, internetā! Iegūtās zināšanas radīs interesi. Varbūt nākamgad ēdīsiet paša izaudzētus un savai zodiaka zīmei atbilstošā vārdā nosauktas šķirnes tomātus. Tādi ir! To arī gribu novēlēt!-

Kā citiem ķeipeniešiem veicas ar tomātu audzēšanu?

Sniedze Dzene – lielas siltumnīcas īpašnice un saimniece.

Cik liela ir tava pieredze tomātu audzēšanā?

- Pieredze – kā jebkuram lauku cilvēkam,

kas gandrīz visu sev vajadzīgo izaudzē savā dārziņā. Vairākiem manas ģimenes locekļiem ir agronoma izglītība, man gan nav – esmu ekonomiste. Taču tas netraucē mani veiksmīgi audzēt tomātus.-

Vai tu pati audzē tomātu stādus vai tos pērc?

- Audzēju pati, protams. SIA „Onava” katalogā izvēlos tomātu šķirnes, kuru sēklas vēlos iegādāties, nopērku sēklas, pati pavasarī sēju, piķēju, stādu un daru visus tālākos darbus. Jāatzīst, ka tomātu audzēšana man nesagādā tādu prieku kā

Turpinājums no 5.lpp.

puķu stādu audzēšana.-

Vai ir kāda tomātu šķirne, kuru tu varētu ieteikt arī citiem tomātu audzētājiem?

-Tā noteikti ir Beorange un arī Goldkrone – šo abu šķirņu tomāti ir manā gaumē, ar labām garšas īpašībām. Tomēr jāatzīstas, ka man pašai tomāti garšo ne visai – ja ir jāizvēlas starp tomātu un gurķi, es noteikti izvēlēšos gurķi.-

Kāda šogad bija tomātu raža un kā tava ģimene to patērēja – vairāk svaigā veidā vai saliekot burciņās?

- Tomātu raža ir laba, un tā vēl turpinās. Lielāko daļu tomātu mēs ar vīru un bērni ar savām ģimenēm patērējam svaigā veidā. Īpaši manam vīram Oskaram garšo tomāti. Taču sagatavoju tomātus arī ziemas krājumiem. Vislabāk visiem garšo tomāti želejā – tos tad arī gatavoju ziemai. Receptes sameklēju internetā.

Daļu tomātu izpārdodam savā veikaliņā- visu izaudzēto paši nemaz nevaram

patērēt.-

Tavs iecienītākais ēdiens ar tomātiem.

- Tāda nav!-

Varbūt tev ir savi knifiņi tomātu audzēšanā, ar kuriem esi gatava padalīties ar citiem?

- Arī īpašu knifiņu man nav. Vienkārši pareizi un laikā viss siltumnīcā jāizdara, darāmos darbus nedrīkst nokavēt, tad arī būs laba raža. Protams, nozīme ir arī tam, cik kvalitatīvu plēvi vari atļauties uzlikt siltumnīcai – ja plēve nav tik kvalitatīva, tad ūdens kondensāts sakrājas un pil uz augiem; arī tam, kāds ir siltumnīcas augstums u.c. faktoriem.-

Sniedze pati nebija pierunājama nofotogrāfēties, toties atļāva nofotogrāfēt savu siltumnīcu.

Un nobeigumā – tava slava dziesma tomātam... - Slavas dziesmas nebūs, jo man tomāti negaršo!-

Vingra Linde – cītīga sava mazdārziņa kopēja.

Cik liela ir tava pieredze tomātu audzēšanā?

- Kādi 25 gadi. Tomātus sāku audzēt gandrīz kopš tā brīža, kad tiku pie sava mazdārziņa Ķeipenes ciema centrā. Tomātu stādus sākumā pirku, nu jau kādus 10 gadus audzēju pati. Novācu pati sēklas vai arī nopērku un izaudzēju stādus, ar kuriem padalos arī ar citiem, ar savām kolēģēm, piemēram.

Manā tomātu audzēšanas praksē ir arī viens smieklīgs atgadījums – viens svešinieks bija sajaucis ceļus un taciņas un bija izgājis cauri manai siltumnīcas plēvei –

savu gājienu uzsācis, „izejot” (vai izkrītot) cauri siltumnīcas gala plēvei, tad kritis pa labi un pa kreisi, ejot cauri siltumnīcai, un gājienu noslēdzis, izejot cauri siltumnīcas sānu plēvei. No rīta aizgāju uz siltumnīcu un atradu vairs tikai divus lielus caurumus cilvēka silueta atveidā siltumnīcas galā un sānos. Jautājums: -Cik daudz vajag iedzert, lai nepamanītu savā ceļā siltumnīcu?-

Vai ir kāda tomātu šķirne, kuru tu varētu ieteikt arī citiem tomātu audzētājiem?

-Savulaik man darba-biedrene Janīna iedeva ļoti labas šķirnes tomātu sēklas. Šķirne saucās *Dina* – oranžas krāsas tomāti. Internetā par tādu šķirni neko neatradu, un arī sēklas nevar nopirkt – par to neviens pārdevējs neko nezina, tāpēc sēklas novācu pati no saviem tomātiem. Ja vien manus sēklas tomātus kāds slepus pirms laika nenovāc un neapēd, kā tas šad tad gadās. (P.S. Savukārt es internetā atradu informāciju, ka šo šķirni ir selekcionējuši Krievijas selekcionāri 21.gadsimtā, šīs šķirnes tomāti ir saldeni, ar augstu karotīna daudzumu, ir ļoti garšīgi – piemēroti ēšanai svaigā veidā, 2013.gadā kādā Krievijas aptaujā pat atzīta par vienu no labākajām tomātu šķirnēm – *Autore*).

Kāda šogad bija tomātu raža un kā tava ģimene to patērēja – vairāk svaigā veidā vai saliekot burciņās?

- Tomātu raža šogad varēja būt labāka. Vasara bija pārāk lietaina, trūka saulītes. Taču no otras puses – ja saules par daudz, tas arī tomātiem nepatīk.

Tomātus pārsvarā apēdam svaigā veidā. Esmu tomātus arī salikusi burciņās - man ir tomāti ar svaigiem gurķiem un sīpoliem

Vingras iecienītās šķirnes Dina tomāti. Lielākais sver 898 gramus.

želejā. -

Tavs iecienītākais ēdiens ar tomātiem.

- Tradicionālais – sagriezti tomāti ar krējumu.-

Varbūt tev ir savi knifiņi tomātu audzēšanā, ar kuriem esi gatava padalīties ar citiem?

- Nezinu, ko lai īpašu pasaku. Kā visi – kārtīgi rūpējos par saviem tomātiem – stādu, kopju, laistu. Laistu savus tomātus ne tikai ar ūdeni, bet arī ar zāles – nātru vircu. Vircu gatavoju šādi: mucā sametu zāli un nātres, uzleju ūdeni un ļauju, lai mucas saturs divas nedēļas parūgst. Tad atšķaidu uzrūgušo vircu ar ūdeni

attiecībā 11 vircas : 10l ūdens un aplaistu ar šo maisījumu tomātus, arī citus sava mazdārziņa dārzenus. Smird gan šī dzira briesmīgi... bet ir ļoti noderīga. -

Un nobeigumā – tava slava dziesma tomātam...

- Tomāti ir ogu oga, jo satur daudzus vitamīnus un arī likopēnu, kas palīdz nobendēt vēža šūnas. Tie ir ļoti veselīgi, un mums ar vīru ļoti garšo. Esmu dzirdējusi, ka oranžas krāsas tomāti esot veselībai noderīgāki, un mums tie arī garšo labāk nekā sarkanie tomāti. Tāpēc mana slavas dziesma lai izskan oranžajiem tomātiem – lai manā siltumnīcā tie katru gadu labi aug, zaļo un dod bagātīgas ražas! -

Ināra Štīla – saimnieko lauku mājā.

Cik liela ir tava pieredze tomātu audzēšanā?

- Pieredze ir pavisam maza – 7 gadi laikam. Kamēr mamma bija dzīva, viņa darbojās pa siltumnīcu. Tagad nākas pašai ņemties ar tomātu audzēšanu. -

Vai ir kāda tomātu šķirne, kuru tu varētu ieteikt arī citiem tomātu audzētājiem?

- Tās ir veselas divas šķirnes - *Goldkrone* – mazi, dzelteni tomāti kā odziņas, saldi, labi un ērti likt burkāns un sagatavot ziemai. *Tigarella* – tomāti sarkani ar dzelteniem oranžām strīpām, ražīgi, agri ienākas.

Pārējās tomātu šķirnes savai siltumnīcai izvēlos kā gadās. Citreiz paeksperimentēju, ja darbābiedrene Vingra man piešķir kaut ko no saviem sēklu krājumiem vai izaudzētajiem stādiem. Citreiz māsīca atved pašaudzētos tomātu stādus, jo man nav īsti piemērotu gaišu telpu stādu audzēšanai. -

Kāda šogad bija tomātu raža un kā to patērēji? -

- Tomātu raža ir normāla. Ēdu svaigus tomātus, lieku burciņās – želejā, savā sulā vai sālsūdenī, vāru vīriešu zapti. -

Tavs iecienītākais ēdiens ar tomātiem.

- Svaigi tomāti ar krējumu, puravu un gurķi. Mazās ogas lieliski garšo tāpat – ieej siltumnīcā un iemet mutē. Tomātam ir jābūt siltam, jo tikai tad ir īstais aromāts un garša! Ledusskapī tomātus nedrīkst bāzt nekādā ziņā. -

Varbūt tev ir savi knīfiņi tomātu audzēšanā, ar kuriem esi gatava padalīties ar citiem?

- Nav man nekā, ar ko dalīties. Es, tāpat kā Vingra, tomātus laistu ar zāles- nātru vircu. Bet Vingra jau par to izstāstīja, un tā dara daudzi. -

Un nobeigumā – tava slava dziesma tomātam...

- Garšīgs, vērtīgs, krāsains, saulē sasilis tomāts – kas vēl var būt labāks! -

Tomātu audzētājiem jautājumus uzdeva **B.Mietule**

Jau aizsākusies apkures sezona

Š.g.27.septembrī Ķeipenes pamatskolā un Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādē „Saulīte” ir uzsākta apkure. No Ķeipenes ciemā esošo daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem pagaidām vēl nav saņemti iesniegumi par apkures uzsākšanas nepieciešamību.

Atgādinām, ka katras daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieki paši var izlemt, kad vēlas, lai māja tiek pieslēgta apkurei vai atslēgta no apkures, iestājoties siltākam laikam. To nosaka „Dzīvokļa īpašuma likuma” 16.pants un „Dzīvojamā māju pārvaldīšanas likums”. Ja daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieki savāc vismaz pusi jeb 50 procentus plus viena dzīvokļa īpašnieka parakstu par apkures uzsākšanu (vai atslēgšanu), tad mājas vecākais vai cita dzīvokļu īpašnieku pilnvarota persona nāk ar iesniegumu uz Ķeipenes pagasta pārvaldi. Iesniegumā jānorāda, ar kuru datumu vēlas apkures pieslēgšanu (vai atslēgšanu) dzīvojamajai mājai. Pēc šī iesnieguma saņemšanas mājai tiks pieslēgta apkure (vai atslēgta) iesniegumā norādītajā dienā.

Šogad, apkures sezonai beidzoties, vairs nebija obligāts ikmēneša avansa maksājums par apkuri. Tomēr šis maksājums nebija aizliegts, tāpēc daļa siltumenerģijas saņēmēju, apkures sezonai beidzoties, tomēr turpināja veikt avansa maksājumus. Paldies par to, jo šie avansa maksājumi ļauj komunālajai daļai vasarā iepirkt malķu un to savlaicīgi sagatavot apkures kvalitatīvai nodrošināšanai.

Tie, kas avansa maksājumus nav veikuši, lai nav izbērināti, ka apkures rēķini šajā apkures sezonā būs lielāki nekā iepriekšējā, jo vairs nav iemaksātā avansa.

Vasaras laikā komunālo maksājumu parādi ir sarukuši, bet tomēr vēl ir gana lieli. Lūk, ar kādu parādu nastu sagaidām jauno apkures sezonu.

Apkures maksas parādi pa Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājām:

Atmodas

Mājas kopējais parāds **15125,86 euro**; lielākie parādnieki sakrājuši šādas parādu summas **4783,94 euro**; **4359,89 euro**; **2120,68 euro**;

Kraujas

Mājas kopējais parāds **13055,84 euro**; lielākie parādnieki ir ar šādu parādu nastu: **3322,88 euro**; **2661,48 euro**; **2024,85 euro**; **1838,03 euro**;

Akācijas

Mājas kopējais parāds **12876,10 euro**; lielākie parādnieki ir ar šādu parādu nastu: **5090,10 euro**; **4992,85 euro**; **1320,74 euro**;

Atvari

Mājas kopējais parāds **2705,35 euro**; lielākie parādnieki ir ar šādu parādu nastu: **959,66 euro**; **730,75 euro**; **560,92 euro**;

Palejas

Mājas kopējais parāds **964,84 euro**; lielāko parādnieku sakrātās parāda summas **613,61 euro**; **351,23 euro**;

Vizbuļi

Mājas kopējais parāds **448,42 euro**, kas ir viena nemaksātāja sakrātais parāds;

Zvaigznes

Nav neviena parādnieka, viss ir samaksāts.

Kopējais apkures maksas parāds uz 27.09.2016. ir EUR 45176,41.

Informāciju sagatavoja
I.Drēviņa un B.Mietule

APSVEIKUMS PAGASTA SENIORIEM

1.oktobrī tiek svinēta Starptautiskā Veco ļaužu diena. Aktīvi novecot nozīmē dzīvot ar piederības, līdzdalības un noderīguma sajūtu, ar prieku par dzīvi un sevi.

Sirsnīgi sveicam mūsu pagasta vecākās paaudzes ļaudis!

Esiet priecīgi! No rīta, atverot acis, ieraugāt spoži spīdam Sauli. Esiet priecīgi – cik gaiša ir pasaulē! No rīta atverot acis, redzat – līst lietus. Esiet priecīgi – reiz kuplos zāle un kādreiz krāšņi ziedēs puķes. Atcerieties – jūs nevarēs iepriecināt neviens un nekas, ja prieks nesāksies sevī.

Kustieties! Ne dienu bez fiziskām nodarbēm! Cik varat, tik dariet, bet ne mazāk. Gūstiet baudu no savas varēšanas un darīšanas! Kustība ir dzīvība, un dzīvība ir kustība.

Ejiet ļaudis! Piederības un līdzdalības sajūta ir ļoti nepieciešama.

Cilvēkam vajag cilvēku!

Pieņemiet sevi, apkārtējo pasauli un esošo dzīvi sev par labu esam.

Tas dos mieru, ļaus saskatīt jēgu un kopsakarības savā dzīvē.

Ķeipenes pensionāru biedrības «Avotkreses» valde

Es liepziedu tēju dzeru
Un vasaru atceros,
To saules zaķēnu tveru,
Kas liepziedos spēlējas.

Bet dzirdu, - kāds saka:
„Ko joko! Ir vasara beigusies!
Un saules zaķēnu notvert
Vairs tā arī neizdosies!”

Es cerības nemetu projām,
Tās manī kā saulesstars spīd,
Jo zinu – pēc tumsas un ziemas
Būs vasara kādurīt.

Un saules zaķēni mīlie
Tad liepu apraudzīt nāks,
Un pasaule būs tik spoža,
Ka skumjo aizmirsīs prāts.
/S.Zviedre/

89 ķeipenieši par savu mēnesi
sauc septembri. Visiem septembra
jubilāriem – saulaini sveiceni
un laba vēlējumi! Ar mierīgu
sirdi vērojiet, kā dārzā uzplaukst
un novīst pēdējie rudens ziedi,
kā debesīs peld mākoņi, un
neskumstiet, ka saules zaķēnu
šobrīd vairs nenokert!

Pasākumi oktobrī

2016.gada 2.oktobrī putnu
vērošana Ķeipenes apkārtnē
(pārgājiens). Pulcēšanās plkst.

10.⁰⁰ pie Ķeipenes tautas nama.

Līdzī jāņem binokļi, laika apstākļiem
piemērots apģērbs, slēgti apavi. Pēc
pārgājiena iespaidu kopsavilkums
pie karstas tējas un esošo būrišu
apsekošana (iekšpuses pārbaude).
Pieteikšanās: 29149759 - Baiba.
Ekskursiju vadīs Imants Jakovļevs

2016.gada 22.oktobrī plkst. 19.⁰⁰
Ķeipenes Tautas namā amatierteātris

„Pūce” ielūdz uz savu

15 gadu jubilejas pasākumu

Neskumsti,
koks,
ka tu vecs –
Nevajag sevi ar
vecumu biedēt.
Priecājies, koks,
ka tu esi dzīvs!
Priecājies, koks,
ka vari vēl ziedēt!

/Dz.Rinkule-Zemzare/

Sirsnīgi sveiceni dzimšanas
dienās cienījamus gadu skaitļus
sasniegušajiem ķeipeniešiem:

Jānim Jankovičam

70. jubilejā (4.septembrī),

Laimonim Ezerīnam

85. jubilejā (9.septembrī),

Silvijai Andriksonei

80.jubilejā (18.septembrī),

Ainai Grīnbergai

75.jubilejā (20.septembrī) un

Vijai Spārbergai

70.jubilejā (20.septembrī)!

Veselību visiem un saulainu ga-
rastāvokli! Neskatieties kalendārā
un neskaitiet aizgājušās dzīves
dienas, vienkārši dzīvojiet un
turpiniet priecāties par katru
dienu, ko dzīve jums uzdāvina!

Piedāvā pakalpojumu

Sniedzu manikīra pakalpojumus
Ķeipenē. Klasiskais manikīrs. Gela
nagu pieaudzēšana. Gela laka.
Vīriešu manikīrs. Demokrātiskas
cenās.

Pakalpojumus Ķeipenes ciema
centrā dzīvojošajiem varu sniegt pie
klienta mājās vai „Ķeipenes vides
centra” telpās „Viļņi”- 3, Ķeipenē,
Ķeipenes pagastā, Ogres novadā,
**darba dienās pēc plkst.17.00,
sestdienās un svētdienās – pēc
savstarpējas vienošanās.** Obligāta
iepriekšēja pieteikšanās pa telefonu.
Zvanīt, **Jūlija – tālr.29739477.**

Pārdod

Pārdodu medu. Zvanīt – Vilnis, **tālr.
Nr.26425498.**

Mūžībā aizgājusi

Lapas kārtotas kāsi.
Apse klusi raud.
Es neaizeju. Es palieku.
Tikai vējš mani projām sauc...

Š.g.7.septembrī

88 gadu vecumā

mūžībā aizgājusi

Aina Ozoliņa.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
aizgājējas tuviniekiem!

LĪDZJŪTĪBA

Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.
(M. Jansone)

Mēs izsakām vissirsnīgāko
līdzjūtību **Bernadetai Jankovičai,**
pavadot mūsu mūžības ceļos.

Ķeipenes pensionāru biedrība
“Avotkreses”

**Ķeipenes pensionāru
biedrības “Avotkreses”
aktualitātes**

05.10.2016. plkst.11.00

biedrības valdes sēde

12.10.2016. plkst.18.00

apmeklējam Senioru dienai veltītu
pasākumu Ziemeļblāzmas kultūras
namā Rīgā. No Ķeipenes izbraucam
plkst.16.15.

PAZIŅOJUMS

Zemnieku saimniecības
„Ziedkrasti” veikalam „Viss
dzīvniekiem” mainīta adrese. **Tagad
veikals atrodas Ogrē, Skolas ielā
18A** (pirms tam veikals atradās
adresē Ogrē, Brīvības ielā 16).
Veikala tālruna numuri **65045743,
26596925, 29504129.**